

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce P. Č., v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 7. 11. 2013, č. j. 10 Na 109/2013 - 2,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností brojí proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 7. 11. 2013, č. j. 10 Na 109/2013 - 2, jímž krajský soud odmítl jeho žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, který měl spočívat ve výzvě justiční strážě Okresního soudu v Českých Budějovicích, aby stěžovatel před vstupem do budovy okresního soudu odložil na pult všechny kovové předměty.

Protože kasační stížnost nesplňovala podmínky řízení stanovené ustanovením § 105 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a zákonem č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 7. 1. 2014, č. j. 2 Aps 10/2013 - 10, k odstranění uvedených vad, tj. ke splnění poplatkové povinnosti ve výši 5000 Kč [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích a položka č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona] a k předložení plné moci udělené jím advokátu k zastupování v řízení o kasační stížnosti, anebo k prokázání, že stěžovatel má vysokoškolské právnické vzdělání. Ke splnění této povinnosti byla stěžovateli stanovena lhůta deseti dnů; zároveň byl poučen o následcích spojených s nevyhověním této výzvě.

Na toto usnesení stěžovatel zareagoval podáním ze dne 24. 1. 2014, kterým Nejvyšší správní soud požádal o osvobození od soudních poplatků pro nemajetnost a o ustanovení zástupce z řad advokátů. Součástí této žádosti bylo také stěžovatelem vyhotovené „prohlášení“, z něhož vyplývá, že stěžovatel je svobodný, má „nenarušenou způsobilost zcizovat“ a bydlí „nenájemním způsobem bydlení v nevlastnickém, samostatném nebytovém obydlí“. Výši výdělečných příjmů zdaněných deklaroval stěžovatel hodnotou „0“, výši nezdanitelných příjmů částkou „přes tři tisíce korun měsíčně“, a to s poukazem na svou plnou invaliditu. Dále uvedl, že je příjemcem příspěvku na živobytí (aniž by však jeho výši konkretizoval) a že vlastní elektronický psací stroj, digitální televizor a jízdní kolo. Jeho běžné výdaje se mají týkat stravy, tisku, jízdného, poštovního, energií a DPH. Stěžovatel současně požádal Nejvyšší správní soud, aby mu pro příště nezasílal objemné nepoužitelné tiskopisy s vadnými předtištěnými údaji či s titulem odporujícím obsahu; rovněž požádal, aby mu nebyly ukládány lhůty ke splnění povinností v délce kratší než 35 dnů.

Nejvyšší správní soud zaslal stěžovateli dne 31. 1. 2014 přípis č. j. 2 Aps 10/2013 - 19, v němž stěžovateli připomněl, že ho již v minulosti opakovaně poučoval, že jakkoli netrvá na doložení poměrů účastníka řízení výhradně formou „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“ (dále jen „formulář“), přesto je žalobce jím zvolenou jinou formou povinen sdělit soudu požadované údaje natolik konkrétním způsobem, aby bylo možné si o jeho osobní, majetkové a výdělkové situaci učinit komplexní a hodnověrný obraz. V „čestném prohlášení“, které stěžovatel učinil součástí svého podání, však zdejšímu soudu sdělil jen velmi obecné údaje, které soudu neumožňují získat povědomí o jeho sociální situaci do té míry, do jaké je to nezbytné pro potřeby posouzení jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků. I přes stěžovatelův odmítavý postoj k formuláři Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval, aby v příloze připojený formulář ve stanovené lhůtě vyplnil a zaslal soudu zpět.

Stěžovatel reagoval sdělením ze dne 18. 2. 2014, v němž trval na tom, že čestné prohlášení tak, jak bylo koncipováno v žádosti o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů ze dne 24. 1. 2014, podává přehled o jeho nepříznivých osobních a majetkových poměrech, a stěžovatel tedy předpoklady pro osvobození od soudních poplatků splňuje. Jelikož je dosud bez právního zástupce, odmítl podepsat zaslaný formulář, který ani „vyplněním není svou povahou potvrzením.“.

Nejvyšší správní soud následně usnesením ze dne 5. 3. 2014, č. j. 2 Aps 10/2013 - 25, žádost stěžovatele o přiznání osvobození od soudního poplatku zamítl (výrok I.), neboť tvrzení o jeho majetkových poměrech neshledal jako dostatečně konkrétní a doložená s tím, že soud výdělkové a majetkové možnosti sám z úřední povinnosti nezjišťuje. Současně výrokem II. tohoto usnesení zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce z řad advokátů; výroky III. a IV. ho opětovně vyzval, aby v dodatečné lhůtě deseti dnů od doručení tohoto usnesení uhradil soudní poplatek a prokázal splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. s tím, že jde o obligatorní podmínky řízení; stěžovatel byl opětovně poučen též o procesních důsledcích nesplnění povinností uvedených ve výzvě.

pokračování

Na tuto výzvu (doručenou dne 17. 3. 2014) stěžovatel požadovaným způsobem nezareagoval; v otevřené lhůtě pouze zaslal zdejšímu soudu přípis, v něm odkázal na rozhodnutí zdejšího soudu sp. zn. 4 As 88/2012 a na „čestné prohlášení“, které bylo součástí podání ze dne 31. 1. 2014. Odmítl rovněž přiznat a doložit invalidní důchod, neboť s ním podle svých slov nenakládá a je nyní „chudší než byl v době přezkumu 4 As 88/12“.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 odst. 1 citovaného zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání. Soudní poplatek za kasační stížnost činí dle položky 19 Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, částku 5000 Kč.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.*

Povinnost zaplatit soudní poplatek vznikla stěžovateli společně s podáním kasační stížnosti. Jak již bylo výše v podrobnostech popsáno, stěžovatel soudní poplatek neuhradil ani později, v náhradní desetidenní lhůtě, stanovené mu usnesením zdejšího soudu ze dne 5. 3. 2014, č. j. 2 Aps 10/2013 - 25. Stěžovatel toto usnesení převzal v pondělí 17. 3. 2014, avšak ve stanovené lhůtě, která uběhla ve čtvrtek 27. 3. 2014, ani později, soudní poplatek nezaplatil (pro pravidla počítání lhůt viz § 40 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud znovu zdůrazňuje, že v případě lhůty stanovené usnesením ze dne 5. 3. 2014, č. j. 2 Aps 10/2013 - 25, se jedná o lhůtu dodatečnou – náhradní, neboť poplatek za kasační stížnost je splatný okamžikem jejího podání. Právní úprava nadto fakticky umožňuje uhradit soudní poplatek i po lhůtě stanovené soudem ve výzvě, a to až do právní moci usnesení o zastavení řízení; je tak třeba uvažovat i s dobou, než Nejvyšší správní soud vydá, respektive doručí usnesení o zastavení řízení. Tato doba je více než dostatečná pro splnění poplatkové povinnosti.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Jelikož soudní poplatek nebyl ke dni vydání tohoto usnesení zaplacen, není splněna esenciální podmínka, za níž může řízení o kasační stížnosti proběhnout, a proto zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

Pro úplnost zdejší soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti, a to nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byl výrokem IV. usnesení tohoto soudu ze dne 5. 3. 2014, č. j. 2 Aps 10/2013 - 25, vyzván, zdejší soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. března 2014

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu